

HILISSUVI

Reet Post

2007

Viljandile

Suuremaid linnu on
Valgemaid tulesid
Aga mina
 tulen ikka
Su juurde üle kruusase maantee
poriste käändude –
 Mulgimaa süda

1970

Tallinn-Viljandi

Inspiratsioon

Ta on kui tujukas armuke,
kes tuleb
enamasti kutsumata.
Ja ei kunagi siis,
kui sa teda
väga ootad.

2000

JANUNE KEVAD

Otse – Estole

Kuula, kumedalt-kumedalt kaigub
täna Stockholmi raatuse kell!

Kuula, eestlane, kuula!
Ärev ja hoiatav kõla
on meie jaoks häälel sel.

Vaid tuuline meri
sirendab – praegu veel –
meie ja kodumaa vahel.
Kas ümber me ainsama
jälle saab tõmmat
punaste külm ja raudane ahel?

Võib-olla homme enam
ei sõidagi
me laev siia, Rootsimaa randa?
Me müüme end maha?
Ja alused ka?

Või oskame –
teist korda väarikamalt –
oma ängi ja viletsust kanda?

Kodus vend koorib
mõnuga venda.
Tööta, rahata, talumees
närvutab maad.
Kelle kaitsta
jätan siin enda,
oma lapse- ja Isamaa?

Kuula, ikka veel kumedalt kaigub
Stockholmi raatuse kell!
Ta kutsub ju koju!
Kõiki meid.
Aga üha vähem on tulijaid.

Ja meis endis
liig vähe on armastust.
Sellest see valu!
Sellest see valu mu südames.
Nõnda, et hing on hell.

1996
Stockholm-Tallinn

Vaenlasele vastu

Me astume
ühte jalga,
me läheme
mere poole.
Sina rasketes
sõdurisaabastes,
ja mina
su lapsega
käel.

Päikesest pruuniks
on põlenud
juba
su palged ja
pahklik turi.

Aga taevas
müriseb lennukeid!
Nende hääl
on
võõras
ja kuri...

*November 2005- juuli 2006
Männimäel*

Meie laul on Priiuselaul

Oma priiuseunistust oleme kaua
hoidnud.

Koldetuld kiivalt valvanud,
Maarjamaa.

Loojalt õnnistust paludes
südameleegiga toitnud.

Kuni see taevani tõustes sai
rõkata,
paisudes lauluks me suul.

Meie lauluks, priiuse lauluks,
mida põlvest põlve on osanud
ja laulnud eestlase suu.

Selle laulu sõnad on armastus,
on truudus ja vennaarm.

Me teame, mis maksis me
vabadus.

Ränk Siberi-tee oli karm.

Seda uhkemalt nüüd meie
seisame

laulukaare all, vend-õde reas.

Sünnimaa, sulle me laulame.

Vaba rahvana. Eestimaa peal.

November 1999

Viljandis